
LIST EFEZSKÝM

Průvodce při studiu / 1. lekce Úvod

„Pavel, z Boží vůle apoštol Ježíše Krista, bratřím věrným v Kristu Ježíši.“ Bůh použil apoštola Pavla k tomu, aby během své třetí misijní cesty založil sbor v Efezu. Nyní apoštol píše tamějším křesťanům, aby je povzbudil. Tento dopis měl sloužit věřícím i v několika dalších sborech – Laodicejským, Koloským a jiným v Asii. Původní pozdrav zněl: „Svatým, kteří jsou v Efezu.“ Později však byl vyňat. Pavel zjistil, že jeho posel Tychikus by mohl osobnější pozdravy a zprávy přinášet sborům zvlášť (Ef 6,21-22).

Pouze „svatým“? V Pavlově užití neznámá „svatý“ duchovně dokonalou osobu, ale člověka, jehož Bůh oddělil jako svatého skrze Ježíše Krista, který zemřel za náš hřích, abychom v něm mohli žít (Ř 5,6-11). „Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti“ (2 K 5,21).

Když čteme tento dopis svatým, kteří žili v Efezu, vidíme, jak Pavlovo srdce přetévalo zvěstí, kterou pro ně měl: poselství o slávě nového života věřícího v Kristu, o velikosti Božího plánu, o zázraku Boží milosti. Jeho vzpomínky na události z období tří let, kdy pobýval v Efezu, musely být velmi intenzivní. Bezpochyby myslel na první měsíce v tomto městě, kdy učil v synagoze, než se Židé začali bránit evangeliu tak tvrdě, že z ní on i ostatní věřící odešli. Potom každý den vyučoval v přednáškové síni a církev rostla jako plodná réva uprostřed plevele, neboť Efez se hemžil lidmi, kteří praktikovali magii a čarodějnictví všeho druhu. Uchýlili se k tomu dokonce i někteří Židé.

Pavel si zapamatoval sedm synů židovského velekněze, kteří se snažili pomocí Ježíšova jména zaklínat zlého ducha. Duch křičel: „Ježíše znám a o Pavlovi vím. Ale kdo jste vy?“ (Sk 19,15). Potom se muž, v němž byl zlý duch, na ně vrhl a všechny je zřídil. Díky této a podobným epizodám měli obyvatelé města křesťany v úctě a mnozí z nich uvěřili. Jakou radost musel Pavel cítit, když pokračoval: „Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni!“ (Ef 2,4-5).

Množství zázraků, které Bůh prostřednictvím Pavla učinil, jenom přispělo k tomu, že lidé začali v souvislosti se jménem Pána Ježíše pociťovat bázeň a respekt. Věřící, kteří tajně lpěli na některých svých starých okultních praktikách, přicházeli dopředu a vyznávali tento svůj hřích. Ti, kdo praktikovali čarodějnictví, přinášeli své kouzelnické svítky se zaklínadly, aby se veřejně spálily. Pavel učil, že pouhá zdrženlivost od zlého je málo; křesťané potřebují růst v milosti a poznání Krista. Jejich životy musí odrážet jejich nové, věčné postavení V KRISTU. Ti, kdo byli dříve závislí na kouzlech, musí mít stoprocentní jistotu, že tato pohanská „mystéria“ jsou bezcenná. Nyní byla všechna Boží tajemství zjevena v samotném Kristu. „Z toho můžete vyčíst,“ píše Pavel, „že jsem porozuměl Kristovu tajemství..., že pohané jsou spoludědicové, část společného těla, a mají v Kristu Ježíši podíl na zaslíbených evangelia“ (Ef 3,4.6).

Musíme dobře porozumět jednotě věřících v Kristu – Židů a pohanů, vzdělaných a nevzdělaných, chudých a bohatých.

Církev – Kristovo tělo – musí vědět, čím je a co má dělat. Takovou jednotu může uskutečnit pouze Kristova láska ve věřících, a tak se z Pavlových rtů linula slova: „... a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce... usilovně hleděli zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje... Jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech“ (Ef 3,17; 4,3-6).

Uvažujte: Je zcela zřejmé, že nový malý sbor v Efezu existoval uprostřed pohanské kultury. Jeho členové se kvůli svému novému postavení v Boží rodině dostali do opozice octli v opozici vůči náboženským, sociálním a etickým hodnotám tehdejší společnosti. Aby tito věřící mohli růst v Kristu, museli udělat závažná a obtížná rozhodnutí. S jistotou lze říci, že Bůh po nich chtěl, aby vyspěli. Kulturní klima, v němž žijeme, je dnes nápadně podobné. Pán chce po svých dětech totéž co po Efezských: aby přestaly lpět na věcech ze své minulosti, jež jim zajišťovaly společenské postavení nebo jistotu. Tak jako věřící v Efezu i my můžeme mít „svitky“, které je potřeba spálit. Našemu duchovnímu růstu třeba brání to, že otevřeně nevyznáváme věci, které jsme kdysi dělali nebo o nich přemýšleli (příp. je stále činíme nebo o nich přemýšlíme). Uvažujte o tom!

~~~~~

Pavel věděl, že křesťané v Efezu jsou ve víře natolik silní, aby mohli pokračovat bez něho. Prožil s nimi téměř tři roky a nyní nastal čas jít dál. Po srdečném rozloučení s bratry cestoval několik měsíců po Makedonii a Řecku, potom odjel lodí do Jeruzaléma. Na této cestě, během krátké zastávky v přístavu, si Pavel poslal pro starší efezské církve.

Když Pavel diktoval tento dopis Efezským, musel vzpomínat na dobu, kdy byl naposledy s nimi. Znovu připomínal svá varování před nebezpečím, jež mělo přijít, a před duchovními vlky, kteří zaútočí na malé stádo. Při tomto setkání na pobřeží si těsně před vyplutím společně klekli na kolena, modlili se a plakali, protože tušili, že Pavla zřejmě už nikdy zde na zemi neuvidí. Když apoštol psal „List Efezským“ a přemýšlel o tomto drahém stádečku a zlých mocnostech, které je obklopovaly, věděl, že tamější křesťané musí důkladně porozumět zdrojům svého bohatství v Kristu. Když Bůh usmířil svět se sebou v Kristu, pak také oni, jeho církev, musí nést zodpovědnost za to, aby Boží dílo smíření pokračovalo, což se může dít pouze díky Boží moci. Téměř na konci svého dopisu Pavel napsal: „A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblecté plnou Boží zbrojí“ (Ef 6,10-11a).

Osobní shrnutí: Klíčovým slovním spojením v Listu Efezským je „v Kristu“. Pavel ho v této epištole použil 27x! „V Kristu“ popisuje duchovní postavení věřícího – někoho, kdo je sjednocen s Kristem, když ho přijímá vírou. Máte jistotu ohledně svého postavení v Kristu? Můžete ji mít! Stačí, abyste se k němu obrátili a požádali ho, aby se stal vaším Spasitelem. Chcete-li to udělat již teď, prostě mu řekněte, že toužíte po jeho pomoci a odpuštění a že ho zvete a prosíte, aby vešel do vašeho života jako Spasitel a Pán. On čeká, až ho o to požádáte!

Úvod k listu Efezským

Otázky k osobnímu studiu Listu Efezským

Než se pustíš do vypracovávání odpovědí na otázky, modli se za vedení Duchem svatým a správný pohled na věc. Nejprve si přečti Sk 18,18 – 19,41. Tento oddíl popisuje Pavlovu první návštěvu v Efezu na konci jeho druhé misijní cesty okolo r. 53 po Kr. a co se přihodilo, když se vracel ze své třetí misijní cesty z Asie. Nezapomeň psát odkazy na Písmo, aby bylo vidět, odkud své odpovědi čerpáš.

Nyní v modlitbě popros Boha, aby ti pomohl pochopit, co čteš. Potom co nejlépe odpověz na otázky. Pokud pro tebe některé otázky budou příliš obtížné, netráp se nad tím. Určitě ti pomůže diskuse ve vaší studijní skupině a také přednáška, která bude následovat. Jak postupně porosteš v chápání Boží lásky, milosti a moci, Duch svatý ti bude odkrývat pravdy Bible.

Otázky k biblickému pozadí Listu Efezským

1. Popiš, v čem všem se Efez podobá městu, v němž bydlíš.

2. Když Pavel podruhé přišel do Efezu, narazil na skupinu učedníků, kteří se patrně nesetkali s Akvilou a Priscillou, neboť znali jen kázání Jana Křtitele a jeho křest na znamení pokání z hříchů. Co jejich víře chybělo? (Viz 19,4.)

3. a) Jak Pavlův pobyt v Efezu posloužil tamějším obyvatelům po stránce duševní a tělesné? (Viz 19,8-12.)

b) Jak vypadala minulost některých nových věřících? (Viz 19,17-20.)

c) Jaké byly podle Sk 19,23-27 dva základní důvody, jež vyvolaly vzpouru proti křesťanům, kterou podnítili stříbrotepci?

4. Když Pavel opustil Efez, cestoval po Makedonii a Řecku, navštěvoval sbory, které založil, a shromažďoval sbírku, kterou chtěl vzít jeruzalémským křesťanům, trpícím hladem. Když jeho loď zastavila v Milétu, přístavním městě Efezu, poslal pro starší církve. Bylo to více než patnáct měsíců poté, co opustil Efez. Přečti si jeho slova na rozloučenou (Sk 20,17-38). Co Pavel zdůraznil ohledně:

a) své služby mezi Efezskými?

b) svého hlavního životního záměru a možné budoucnosti?

c) budoucích problémů efezských křesťanů?

d) pokynů pro starší a pomoci, která je jim dostupná?

5. Jaký dojem jsi získal z oddílu Sk 20,36-38 o vztahu mezi Pavlem a křesťany v Efezu?

6. Přečti si Ef 1,1. Jsi překvapen, když zjišťuješ, že Pavel adresoval svůj dopis „svatým“? Dnešní lidé si myslí, že svatí jsou mrtví věřící, kteří dosáhli takové duchovní hloubky, že dostali speciální titul. Ve svém stručném dopisu nazval Pavel efezské křesťany „svatými“ devětkrát (1,1.15.18; 2,19; 3,8. 18; 4,12; 5,3; 6,18), ačkoli mnozí z nich pocházeli z pohanského prostředí. Kdo je podle apoštola Pavla svatý? (Viz též 1 K 6,11.)

7. Porovnej Ef 1,1-2 s Pavlovými závěrečnými pozdravy v 6,21-24. Jakou podobnost zde nalézáš?

Osobní myšlenka: Můžeš z Boží milosti vepsat své jméno na následující prázdný řádek?

Svatý _____, jeden z věrných v Ježíši Kristu.